

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- A.N. 229. Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων προς εφαρμογήν των σχεδίων των πόλεων νομοθεσίας. 1
- A.N. 230. Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών νόμων. 2
- A.N. 231. Περί καταργήσεως διατάξεων 'Οργανισμού Δικαστηρίων. 3
- A.N. 232. Περί ρυθμίσεως αντικειμένων αρμοδιότητος του Ταμείου Ασφάλιστος Βουλευτών και τινών άλλων θεμάτων συνταξιοδότησεως. 4
- A.N. 233. Περί τροποποιήσεως 'Οργανικών Θέσεων Β. 'Υπουργείου 'Εξωτερικών. 5
- A.N. 234. Περί έρμηνείας του άρθρου 4 παράγραφος 3 του Ν. Δ. 603)1948 «περί καθορισμού των υπέρ του Ναυτικού 'Απομαχικού Ταμείου Εξοφωτών των Πληρωμάτων και των Πλοιοκτητών». 6
- ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ**
- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις τον ύπ' αρ. 185)1967 'Αναγκαστικόν Νόμον. 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 229

Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων προς εφαρμογήν των σχεδίων των πόλεων νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, απέφασκεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. 'Οσάκις ή διάνοιξις ή ή διεύρυνσις οδών, πλατειών, άλλων και έν γένει κοινόχρηστων χώρων, προβλεπομένων υπό των έγκειμένων σχεδίων πόλεων χαρακτηρίζεται ως έπειγούσης ανάγκης, έπισπεύδεται δέ υπό του Δημοσίου ή αναγκαστική απαλλοτριώσις των ρυατομουμένων επί τώ ως άνω τέλει ακινήτων. ή απόβολή των εις ταύτα έγκατεστημένων διατάσσεται όριστικώς και τελεσιδικώς αίτήσει του Δημοσίου, συγχρόνως διά της καθορίζουσας την προσωρινήν αποζημίωσιν των ιδιοκτητών δικαστικής αποφάσεως, υπό τον όρον της προηγουμένης συντελέσεως της απαλλοτριώσεως κατά τας καίμενας διατάξεις.

2. Διά της αυτής αποφάσεως και καθ' ήν διαδικασίαν γίνεται ό καθορισμός της προσωρινής αποζημιώσεως του ιδιοκτήτου, καθορίζεται ωςάύτως, αίτήσει του Δημοσίου, όριστικώς και τελεσιδικώς, συμφώνως ταίς διατάξεσι του άρθρου 3 παρ. 1—5 του Ν. Δ. 3000)1954, ή αποζημιώσις ως και τά έξοδα μετακομίσεως των τυχόν ένοικιστσιακών μισθωτών των κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου απαλλοτριωμένων ακινήτων, έφ' όσον, δι' αποφάσεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου, έγκριθ ή εφαρμογή των διατάξεων του ως άνω Νομοθετικού Διατάγματος επί της συγκεκριμένης απαλλοτριώσεως.

3. Αί περί των αί προηγούμεναι παράγραφοι του παρόντος άρθρου δικαστικαί αποφάσεις εκτελώνται κατά μέν των ένοικιστσιακών μισθωτών, μετά πάροdon δέκα πέντε (15) ήμερών από της κοινοποιήσεως αύτοις του έντάλματος πληρωμής της υπέρ αυτών καθορισθείσης αποζημιώσεως και έξόδων μετακομίσεως ή του γραμματίου καταθέσεως τούτων εις τδ Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, κατά δέ των λοιπών έγκατεστημένων ως και καθ' ένοικιστσιακών μισθωτών δι' ους δέν ενεκρίθη ή καταβολή αποζημιώσεως τινός συμφώνως ταίς διατάξεσι του Ν. Δ. 3000)1954, μετά πάροdon 15 ήμερών από της κατά τας καίμενας διατάξεις συντελέσεως της απαλλοτριώσεως.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος, όστινος αί διατάξεις κατισχύουσι πάσης έτέρως αντιθέτου, αρχεται από της δημοσιεύσεως αύτου έν τη 'Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 23 Δεκεμβρίου 1967

Έν 'Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Έθδεωρήθη και έιέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν Νόμων».

Πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Ἀντιβασιλέα

Ἡ δεκαπενταετής ἐφαρμογὴ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας καὶ ἡ ἐκ ταύτης κτηθεῖσα πείρα, κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως τῶν. ἵνα οὗτοι ἀνταποκριθῶσι πρὸς τοὺς οὕς ἐπιδιώκουσι σκοπούς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπεσήμανον αἱ ὁλομέλειαι, ἡ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δικαστηρίων, ἡ αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν περιοδικῶν, ἡ τῶν συγγραμμάτων νομικῶν διατριβῶν. Πρὸς θεραπείαν ταύτης εἰσάγαμεν τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Εἰδικώτερον ἐπὶ ἐκάστης διατάξεως παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα:

Ἀρθρον 82 παρ. 1 καὶ 2 Π.Κ. Ἡ ἀρχικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου παρεμφερῶς τελείως διὰ τῶν ἐπιγενομένων ὑπὸ τῶν νόμων 3555)1956, 3681)1957 καὶ τοῦ Ν.Δ. 2493) 1953 τροποποιήσεων. Οὕτω, ἐν ᾧ ἀρχικῶς ἦτο δυννητικὴ ἡ μετατροπὴ τῆς μὴ υπερβαινούσης τοὺς ἑξ μῆνας στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆ, διὰ τῶν τροποποιήσεων ἀνεβιβάσθη τὸ ὅριον τῆς μετατρεπτέας ποινῆς εἰς ἓν ἔτος, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τούτου καὶ οἱ ἐπὶ κακουργήματι καταδικασθέντες. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ δικαστήρια μετὰ μεγίστης εὐχερείας μετατρέπουσι τὴν ποινὴν καὶ ὅταν ἔτι προηγηθῶσι καὶ ἄλλαι καταδίκες ἢ μετατροπαί, εὐλόγητον ἀποδείξει ὅτι μεταιοῦται ὁ σκοπὸς τῆς εἰδικῆς προλήψεως καὶ οὐδὲν ὄφελος διὰ τὴν ἔννομον τάξιν ἐπέρχεται.

Ἐνδείκνυται ἐπομένως, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὁρίου μετατρεπτέας ποινῆς, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μετατροπῆς εἰς περιπτώσεων προηγουμένης καταδίκης ἐν τῷ τῆς προηγουμένης πενταετίας εἰς ποινὴν φυλακίσεως τούλάχιστον τοιῶν μηνῶν δι' ἑγκλημα τελεσθὲν ἐκ προθέσεως, τέλος δέ, ὁ διπλασιασμός, κατὰ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον, τοῦ ποσῶ εἰς ὃ δύναται νὰ μετατραπῇ ἐκάστη ἡμέρα φυλακίσεως ἢ κρατήσεως.

Ἀρθρον 191 παρ. 1 Π.Κ. Ἡ διασπορὰ ψευδῶν εἰδήσεων ἢ φημῶν ὑπὸ ἀντιδινικῶς δρώντων καὶ ἀσυνηθῶν ἀτόμων, μὴ δυναμένων νὰ ἀντιδράσωσιν ἄλλως κατὰ τοῦ ἔργου τῆς ἀναπλάσεως, ταρασσὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῶ πρὸς τὴν ἐξασφαλίζουσαν τὴν κοινὴν εἰρήνην κρατικὴν ἐξουσίαν (δημοσίαν πίστιν), ἡ τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν. Τούτου ἕνεκεν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὅπως πρὸς προστασίαν τῆς κοινῆς εἰρήνης, ἀποσφραγισθῇ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ὅρος τῆς δημοσίας πίστεως, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, γενομένην δεκτὴν ἔννοιάν του, ἔτι δὲ ὅπως κολασθῇ ἡ διασπορὰ ψευδῶν εἰδήσεων καὶ φημῶν καὶ ὅταν ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατάραξιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινῶ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ὅς δὲν κλονίζει τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἐμπιστοσύνην. Ταύτοχρόνως ὀρίζεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς, οὐδὲ χωρεῖ τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως.

Ἀρθρον 227 παρ. 1 Π.Κ. Ἡ ἀπαγγελλομένη ὑποχρεωτικῶς ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ψευδορκίας, ἀδιαφόρως τοῦ ὕψους τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, κρίνεται ὑπεράγαν αὐστηρά. Ὁρθὸν εἶναι νὰ ἐπιβάλληται ὅταν ἡ καταγινωσκόμενη ποινὴ εἴναι ἀνωτέρα τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἀρθρον 358 Π.Κ. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον ἑγκλημα, τιμωρούμενον διὰ ποινῆς διετοῦς φυλακίσεως ὑπάγεται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου, κατ' ἐφεσιν δέ, τοῦ Τριμελοῦς Ἐφετείου. Ἡ τοιαύτη ἀρμοδιότης, ἐν ᾧ δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη λόγῳ τῆς ἀπλότητος τῆς πράξεως, ἐφ' ἧς οὐδέποτε ἐπεβλήθη ποινὴ πλέον τοῦ ἔτους, ἑξ ἄλλου, γίνεται πρόξενος ταλαιπωρίας καὶ δαπανῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, οὔτινες, καίτοι στεροῦνται τῶν μέσων διατροφῆς, ἐν τούτοις ἀναγκάζονται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐδρας τῶν Πλημμελειοδικείων καὶ Ἐφετείων. Τούτου ἕνεκεν ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως υποδιωχθῇ τὸ ἀνώτατον

ὅριον τῆς ποινῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μονομελοῦς.

Ἀρθρον 11 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἐν τῇ πράξει: κατεδείχθη ὅτι λόγῳ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων Ἐφετῶν ἐν τῷ Ἐφετεῖῳ Θεσσαλονίκης, δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἐν αὐτῷ καθορισμὸς ἰδίου ποινικοῦ τμήματος, ἐκ δικαστῶν ἀσχοληθρομένων ἀπικλειστικῶς εἰς αὐτό. Παρίσταται ὁθεν ἀνάγκη ὅπως ἐξαίρεθῇ τὸ Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης.

Ἀρθρον 215 παρ. 3 Κ.Π.Δ. Ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφορικότητος τῆς διαδικασίας ὀρίζει, οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὑπάλληλοι, ὅταν δὲν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, εἰς δίκην ἐπὶ πλημμελήματι. ἡ παίσματι, δὲν κλητεύονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου (Πταισματοδικείου, ἡ Πλημμελειοδικείου ἡ Ἐφετείου), ἀλλ' ἀναγινώσκειται ἡ ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἔνορκος κατάθεσις τῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως δύνανται οὗτοι νὰ κληθῶσι, μόνον ἂν ἐγερῇ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἡ διατάξις τὸ δικαστήριον.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ νομοθέτης ἠθέλησεν ὅπως κλητεύωνται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι κατ' ἐξαιρέσιν εἰς ὑποθέσεις δυσεξηγιάστους, ἡ σοβαράς, ὅμως, ἐν τῇ πρακτικῇ, οὐδέποτε τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀπέστερξε τὴν κλήτευσιν τῶν καὶ εἰς ἀποδεδειγμένας κατηγορίας. Μέγας οὕτω ἀριθμὸς βουλευμάτων, τυπικῶν σχεδῶν, ἀφορᾷ τὴν τοιαύτην κλήτευσιν. Ἡ ἑγκρισὶς τοῦ συμβουλίου κατήντησε τύπος κενός, πρὸς πλουτισμὸν τῆς γραφειοκρατίας.

Τούτων ἕνεκεν δέον νὰ ἀνατεθῇ ἡ κρίσις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κλητεύσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἐδρας διαμενόντων μαρτύρων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

Ἀρθρον 339 Κ.Π.Δ. Σύνθηδες φαινόμενον κατὰ τὴν συζητήσιν ποινικῶν ὑποθέσεων εἶναι ἡ μετὰ μακρὰν ἀναμονὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δικηγόρων, κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων, ἀναβολή, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφωνήσεως, δι' οἷονδρητοτε λόγον (ἄρ. 341, 352, 349 Κ.Π.Δ.), ἡ ἡ μεταίωσις τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως λόγῳ μὴ κλητεύσεως τοῦ κατηγορουμένου. Εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου ἀποβλέπει ἡ εἰσαγωγὴ τῶν συστήματος τῆς προεκφωνήσεως τῶν ὀνομάτων κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ κατ' αὐτὴν ἔλεγχος τοῦ καίμου τῆς κλητεύσεως τῶν κατηγορουμένων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναβολῆς ἢ τοῦ ἀπαράδεκτου τῆς συζητήσεως. Εὐλόγητον εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις δύναται ν' ἀνακληθῇ καὶ δὲν δεσμεύει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν μεταγενεστέραν περὶ ἀναστολῆς, ἢ τοῦ ἀπαράδεκτου κρίσιν του.

Μετὰ ταῦτα χάριν μείζονος σαφηνείας εἰς τὸ παλαιὸν ἄρθρον 339, ὅπερ ἤδη λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 339α, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως» διὰ τῆς φράσεως «ἐναρξιν τῆς ἐκδικάσεως». Τέλος καταργεῖται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 374 Κ.Π.Δ. ὡς ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ εἰσαγόμενον σύστημα τῆς προεκφωνήσεως.

Ἀρθρον 476 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτις ἐπιτάσσει τὴν ὑποχρεωτικὴν κλήτευσιν τῶν ἀσκούντων ἀπαράδεκτον ἔνδικόν τι μέσον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων νὰ κρίνωσι τοῦτο δικαστικῶν συμβουλίων, ἢ δικαστηρίων, ἐν ᾧ οὐδένα ἐν τῇ πραγματικότητι ἐξυπηρετεῖ σκοπὸν, ἐν τῇ πράξει: ὑπέβαλε τὴν στρεψοδικίαν τῶν παραπεμπομένων εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ καταδικαζομένων κατηγορουμένων καὶ ἐπεμήκυνε τὸν χρόνον τῆς συζητήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου. Τούτου ἕνεκεν ἡ μὲν φράσις τοῦ ἄρθρου «καὶ ἀκούσαν τῶν διαδίκων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἀκούσαν τῶν τυχόν αὐτοκλήτως ἐμφανισθέντων διαδίκων», ἡ δὲ ἐν συνεχείᾳ φράσις «καλουμένων πρὸ εἰκοσι τεσσάρων τούλάχιστον ὥρων» ἀπαλείφεται ἐν τῷ νέῳ ἄρθρῳ.

Ἀρθρον 478 παρ. 1 καὶ 482 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἡ παγία νομολογία τοῦ Ἀρείου Πάγου δέχεται ὅτι τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων δὲν ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν συρρεόντων ἢ συναφῶν ἑγκλημάτων, ἅτινα δὲν ὑπὸκεινται εἰς τὰ ἔνδικα ταῦτα μέσα

αὐτοτελῶς, ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἡ συνάφεια ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικὸν τῶν ἐνδίκων μέσων. Ἡ λύσις αὕτη ἐπευρίθη καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὀρθή· Διότι μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν πλημμελημάτων, εἶναι ἡ μὴ παρέκκλισις τῆς ἐκδικάσεως τούτων. Ἀλλ' ὅταν ἡ υπόθεσις ᾄσεται συνεπείᾳ τοῦ ἐνδίκου μέσου διὰ τὸ βαρύτερον ἐγκλήμα εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, ὁ λόγος οὗτος ἐκλείπει. Συμβαίνει δὲ ἐνίοτε νὰ ἀπαλλάσσεται τοῦ βαρυτέρου ἐγκλήματος ὁ κατηγορούμενος, νὰ παραπέμπηται δὲ ἐπὶ τῷ ἐλαφροτέρῳ, μολοντί τὸ βούλευμα καὶ ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ἐκδηλῶς ἡμαρτημένον. Ἐκ τούτου τοῦ λόγου ὀρίζεται· εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα ἔτι τὰ ἐνδικοὶ μέσα ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν συρρεόντων ἢ συναφῶν ἐγκλημάτων.

Ἄρθρον 486 Κ.Π.Δ. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν κατὰ μὲν ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τῶν πλημμελειοδικείων τῆς περιφερείας του εἶναι πενθήμερος (ἄρθρ. 473 Κ.Π.Δ.), κατὰ δὲ καταδικαστικῆς 10ήμερος, (ἄρθρ. 490 Κ.Π.Δ.). Ἡ τοιαύτη ἀνομοιότης δικαίου δὲν δικαιολογεῖται. Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἔννομος τάξις ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὁρμότητα τῶν καταδικαστικῶν, ἔστω καὶ τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ πενθήμερος προθεσμία ἐδείχθη ἐν τῇ πράξει ὅλως ἀεπαρκὴς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, δι' ἣν, εἰρήσθω, τὸ ἄρθρ. 142 τάσσει 8ήμερον προθεσμίαν, τῇ υποβολῇ τούτων καὶ τῆς δικογράφιας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας του γραμματέων Πλημκῶν καὶ τὴν ὑπὸ τούτου μελέτην, πρὸς σχηματισμὸν γνώμης διὰ τὴν ἄσκησιν ἢ μὴ ἐφέσεως.

Ὅθεν ἡ τελευταία φράσις τοῦ ἄρθρ. 486 γ' Κ.Π.Δ. «καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐν γένει τῆς περιφερείας του» δεόν νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων ἐν γένει τῆς περιφερείας του».

Ἄρθρα 2 καὶ 3 ν. 3084)1954. Ἡ αὐστηρότης τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ποινῆς καθιέρξεως, ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατηγορουμένων ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, διότι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν. Διὰ τῆς νέας διατάξεως ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως καὶ οὕτω ἐπανερχονται τὰ σχετικὰ ἐγκλήματα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πλημμελειοδικείων.

Ποινὰ εἰς χρῆμα. Αἱ εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Π. Κ. ἀναφερόμεναι εἰς εἰδικούς ποινικοὺς νόμους ποινὰ εἰς χρῆμα προσαρμόζονται πρὸς τὸ ἐν τῷ ἄρθρ. 57 Π. Κ. μέτρον.

Περαιτέρω τροποποιοῦνται ὠρισμέναι διατάξεις ἀναγόμεναι εἰς τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων διὰ τὴν εὐρυθυμίαν ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης. Οὕτω 1) καθιερροῦται κώλυμα ἐντοπιότητος διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν Θεσ)νίκῃ δικαστικῇ λειτουργίᾳ. 2) Ὀρίζεται ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν εἰς τὸ Ἐφετεῖον Θεσ)νίκης ὑπηρετούντων προέδρων Ἐφετῶν καθορίζονται ὡς καὶ τὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ἥτοι διὰ κανονισμοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀντιπροέδρου Ἀρ. Πάγου. 3) Διευρύνεται τὸ δικαίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν κω-

λυομένων ἐφετῶν, ἢ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου Ἐφετῶν, ὀριζομένου ὅτι δύναται νὰ διατάσῃ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἐφετείου καὶ ἓνα τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν ἢ ἓνα τῶν ἐχόντων ὑπερπενταετὴ ὑπηρεσίαν Πρωτοδικῆν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου καὶ 4) λαμβάνεται πρόνοια ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου ὅταν τὸ κώλυμα αὐτοῦ διήρκεσεν ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ πέραν τοῦ τριμήνου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 230

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν νόμων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Π. Κ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς·

α1. Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλον μόνον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας, δύναται συγχρόνως νὰ ἀποφασίσῃ τὴν μετατροπὴν ταύτης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ ὅτι τὸ πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀρκοῦσιν, ἔν' ἀποτρέψωσι τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἐὰν δὲν καταδικάσθῃ ἐντὸς τῶν προηγουμένων πέντε ἐτῶν εἰς ποινὴν φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν δι' ἐγκλήμα τελεσθὲν ἐκ προθέσεως.

2. Ἡ μετατροπὴ γίνεται ἀναλογιζομένης μιᾶς ἡμέρας φυλακίσεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς διακοσίας μέχρι εἴκοσι χιλιάδων καὶ μιᾶς ἡμέρας κρατήσεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς ἑκατὸν (100) μέχρι τεσσάρων χιλιάδων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὁρων τοῦ καταδικασθέντος».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς·

α1. Εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν καταδικάζεται, ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον διασπείρει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδεύας νὰ φέρουν ἀνηυσίας ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας, ἢ νὰ ταραξῶσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν ἐξασφαλίζουσαν τὴν κοινὴν εἰρήνην κρατικὴν ἐξουσίαν, ἢ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν, ἢ νὰ κλονίσωσι τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἢ πρὸς τὰς Ἐθνολογίας Δυνάμεις τῆς Χώρας ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, ἢ νὰ ἐπιφέρωσι διαταραχὴν εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Χώρας. Ἐὰν

ή πράξεις έτελέσθη κατ' επανάληψιν διά του τύπου καταδικάζονται τουλάχιστον εις φυλάκισιν έξι μηνών και χρηματικήν ποινήν τουλάχιστον διακοσίων χιλιάδων (200.000) μεταλλικών δραχμών. Μετατροπή ή άναστολή τής ποινής φυλακίσεως δέν επιτρέπεται, ή δέ έφεσις δέν έχει άνασταλτικόν αποτέλεσμα».

Άρθρον 3

Η παρ. 1 του άρθρου 227 Π. Κ. αντικαθίσταται ως εξής:
«1. Είς τας περιπτώσεις των άρθρων 224 και 226 παρ. 1 καταγιγνώσκεται άποστέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων ενός έως πέντε έτών, εάν έπιβληθῇ φυλάκισις άνωτέρα των έξι μηνών».

Άρθρον 4.

Το άρθρον 358 Π. Κ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:
«Άρθρον 358. Παράβασις τής πρός διατροφή ήν υποχρεώσεως. Ο κακοβούλως παραβιάζων την εκ του νόμου έπιβεβλημένην και υπό του Δικαστού, έστω και προσωρινώς, άνεγνωρισμένην υποχρέωσιν αυτού πρός διατροφήν, εις τρόπον ώστε ο εις ταύτην δικαιούμενος περιέσση εις στερήσεις ή ήναγκάσθη νά δεχθῇ τήν βοήθειαν άλλων, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρις ενός έτους».

Άρθρον 5.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 11 του Κ. Π. Δ. ως αντικατεστάθη δι' άρθρ. 10 Ν. 4090/1960 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Έν τῷ Έφετείῳ Ἀθηνῶν και τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης καθορίζεται υπό τής ολομελείας των δικαστηρίων τούτων ποινικῶς, δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐκδιδόμενου ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου έτους και ἐγκρινόμενου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς υπό τοῦ Ὑπουργοῦ τής Δικαιοσύνης, δικαιουμένου, μετά γνώμην τοῦ προέδρου και εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, και νά τροποποιῇ τοῦτον, ἴδιον ποινικὸν τμήμα, ὁρίζομένων τοῦ προέδρου και τῶν δικαστῶν τούτου, ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ ἀσχοληθρομένων, δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπόμενον έτος, και τριῶν τοῦ πολὺ ἀναπληρωτῶν. Δέν ἐπιτρέπεται νά ὁρισθῶσι μέλη τοῦ ποινικοῦ τμήματος οἱ κατά τὰς καίμενας διατάξεις ἀναπληροῦντες τοὺς δικαστὰς πάρεδροι παρὰ πρωτοδικείῳ, εἰρηγοδικοί ή πταισματοδίκαι».

Άρθρον 6.

Κ. Π. Δ.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 215 Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι και ὑπάλληλοι σιδηροδρομικῶν, ἀεροπορικῶν ή αεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, ὅταν δέν κατοικοῦν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δικαστηρίου, δέν κλητεύονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου εἰς δίκην ἐπὶ πλημμελήματι ή πταισματοῦ, ἀλλ' ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ή ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐνορκος κατάθεσις αὐτῶν. Έξαιρετικῶς δύναται νά κλητευθῶσιν υπό τοῦ Εἰσαγγελέως ή τοῦ Δημοτίου κατηγοροῦ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ή ἐὰν διατάξῃ τοῦτο τὸ δικαστήριον».

Άρθρον 7.

Ι. Εἰς τὸ Κεφ. Γ' τοῦ Κ.Π.Δ. προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν ἀριθ. 339, ἔχον οὕτω:

«Άρθρον 339. Προεκφωνήσις των υποθέσεων. Ἀρχομένης τής συνεδριάσεως ἐκάστης Δικαστικῆς των Πλημμελειοδικείων και Έφετείων προεκφωνοῦνται τὰ ἑνώματα των κατηγορουμένων και μαρτύρων πασῶν των ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ πινακίῳ υποθέσεων και υποβάλλονται αἱ περι ἀναβολῆς τής δίκης αἰτήσεις. Μεθ' οὗ τὸ Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἀν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναβολῆς ή ἀπαράδεκτου τής συζητήσεως των εἰσαγομένων υποθέσεων. Η οὕτως ἐκδιδόμενη ἀπόφασις δέν δεσμεύει τὸ Δικαστήριον νά ἀποφανθῇ περὶ τής ἀναβολῆς ή τοῦ ἀπαράδεκτου κατὰ τήν ἐκδίκασιν τής υποθέσεως.

Τὸ Δικαστήριον των πλημμελειοδικῶν ἀκολούθως ἀποφαίνεται μέχρι ποίου ἀριθμοῦ υποθέσεων θά προδῇ ή ἐκδίκασις

κατὰ τήν πρωτὴν συνεδρίασιν. των λοιπῶν ἐκδικαζομένων κατὰ τήν μεταμεσημερινήν τοιαύτην».

Άρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 339 Κ.Π.Δ. λαμβάνον τὸν ἀριθμὸν 339α τροποποιεῖται ως ακολούθως:

«Άρθρον 339α. Ἐν ἀρχῇ τής ἐκδίκασεως.

1. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τής ἐκδίκασεως, οἱ διάδικοι και οἱ συνήγοροι αὐτῶν, ως και οἱ κλητευθέντες μάρτυρες, καταλαμβάνουσι τὰς εἰς αὐτοὺς ὀρισμένας θέσεις ή ἑδρας. 2. Οἱ προσυλακισμένοι κατηγορούμενοι παρίστανται ἄνευ δεσμῶν, φυλαττόμενοι ἁπλῶς. Ἀρξαμένης τής ἐκδίκασεως ἐκάστης υποθέσεως ή συζήτησις ἐξακολουθεῖ ἄνευ διακοπῆς μέχρι τής ἡπαγγελίας τής ἀποφάσεως. Οἱ διευδύνων τήν συζήτησιν δέ, δύναται νά διακόψῃ τήν συζήτησιν, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὰ πρὸς ἡναυχήν των Δικαστῶν, των Ἐνόρκων, Συνηγόρων, Μαρτύρων και των κατηγορουμένων ἀναγκαῖα διαλειμματα και εἰς ἄς ἄλλας περιπτώσεις ὁρίζει ὁ παρὼν κώδιξ».

Άρθρον 9.

Η παρ. 3 του άρθρου 374 Κ.Π.Δ. καταργεῖται.

Άρθρον 10.

Η παράγραφος 1 του άρθρ. 476 του Κ. Π. Δ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ὅταν τὸ ἐνδίκον μέσον ἡσκήθῃ υπό μὴ δικαιουμένου ή κατ' ἀποφάσεως ή βουλεύματος μὴ ὑποκαίμενης εἰς τοῦτο, ή ὅταν ἡσκήθῃ ἐκπροθέσμως, ή χωρὶς νά τηρηθῶσι αἱ διὰ τήν ἄσκησιν αὐτοῦ ὁρίζόμεναι υπό τοῦ νόμου διατυπώσεις, ως και ὅταν ἐγένετο νομίμως παραίτησις ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου μέσου, ή εἰς πᾶσαν ἄλλην προβλεπομένην ρητῶς υπό τοῦ νόμου περίπτωσιν ἀπαράδεκτου τοῦ ἐνδίκου μέσου, τὸ ἀρμόδιον νά κρίνῃ ἐπὶ τούτου δικαστικὸν Συμβούλιον ή Δικαστήριον (ἐν συμβουλίῳ) κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως και ἀκούσαν των τυχόν αὐτοκλήτως ἐμφανισθέντων ιδαδίκων, κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὸ ἀσκήθῃ ἐνδίκον μέσον και διατάσσει τήν ἐκτέλεσιν τής προσβληθείσης ἀποφάσεως ή βουλεύματος και τήν εἰς τὰ ἐξόδα καταδίκην τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἐνδίκον μέσον».

Άρθρον 11.

Η παράγραφος 1 του άρθρ. 478 Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Τὸ ἐνδίκον μέσον τής ἐφέσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον μόνον κατὰ των βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου των πλημμελειοδικῶν, ὅτινα: α) Παραπέμπουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐπὶ κακουργήματι ή πλημμελήματι, καθ' οὗ ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινήν φυλακίσεως τουλάχιστον ενός έτους. Ἐπὶ συρρεόντων ή ἐν γένει συναφῶν ἐγκλημάτων, τὸ δικαίωμα τής ἐφέσεως ἐκτείνεται εἰς πάντα ταῦτα και ὅταν δι' ἐν μόνον ἐκ τούτων ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον, β) πᾶντοι προσωρινῶς τήν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν δίωξιν, γ) ἀποφαίνονται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία δι' ἐμπρακτον μετάνοιαν ή δι' αἰτιολογίας διγούσης ἄνευ ἀνάγκης τήν ὑπόληψιν αὐτοῦ, δ) κηρύσσουν τὸ συμβούλιον και τὰς παρ' αὐτῷ ἀνακριτικὰς ἀρχὰς ἀναρμοδίας».

Άρθρον 12.

Η παράγραφος 1 του άρθρ. 482 Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Πλὴν των περιπτώσεων τής παραγρ. 2 του άρθρου 310 και τής παραγρ. 2 του άρθρου 476 δικαιούνται προσέτι νά ζητήσωσι τήν ἀναίρεσιν τοῦ βουλεύματος.

Α'. Ὁ κατηγορούμενος ὅταν: α') παραπέμπῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι. Ἐπὶ συρρεόντων ή ἐν γένει συναφῶν ἐγκλημάτων, ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νά ζητήσῃ τήν ἀναίρεσιν ως πρὸς πάντα ταῦτα και ὅταν δι' ἐν μόνον ἐπιτρέπεται κατὰ τὰ στοιχεῖα α', β' και γ' τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον β') πᾶντοι προσωρινῶς τήν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν δίωξιν, γ) ἀποφαίνονται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία δι' ἐμπρακτον μετάνοιαν.

Β'. Ὁ πολιτικὸς ἐνάγων, υπό τοὺς ὅρους τοῦ άρθρου 480 παρ. 2 ὅταν τὸ βούλευμα: α') πᾶντοι προσωρινῶς ή ὀριστικῶς τήν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ποινικὴν δίωξιν, β) ἀποφαίνεται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατ' αὐτοῦ κατηγορία ή κηρύσσει τήν ποινικὴν δίωξιν ἀπαράδεκτον.

Γ'. Ὁ ἐγκαλέσας τὸ βούλευμα τῶν πλημμελειοδικῶν τρίτος εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 310 παρ. 2 ἐδ. τελευταίον».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 486 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 486. Κατὰ τῆς ἀθροιστικῆς ἀποφάσεως. Ἐφεστὶν κατὰ τῆς ἀθροιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικείου, τοῦ μονομελοῦς καὶ τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τοῦ ἐφετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθρα 111 ἀρ.β. 6) καὶ 116) δύνανται νὰ ἀσκήσῃσι: α') ὁ κατηγορούμενος, μόνον ἂν ἡθωώθῃ λόγῳ ἐμπράκτου μετανόιας ἢ δι' αἰτιολογίας θιγούσης ἄνευ ἀνάγκης τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, β) ὁ πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ὁ μηνυτὴς ἢ ἐγκαλῶν ἔαν καταδικάσθῃσαν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 71 καὶ μόνον διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο καὶ γ) ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικείων καὶ τῶν πλημμελειοδικείων (τριμελῶν καὶ μονομελῶν) καὶ τοῦ Δικαστηρίου ἀνηλίκων, παρ' οἷς διατελεῖ, καὶ ὁ τῶν ἐφετῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου (ἄρθρα 111 ἀρ.β. 6 καὶ 116) καὶ ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων ἐν γένει τῆς περιφερείας του».

Ἄρθρον 14.

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 3084)1954 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβάτων τοῦ νόμου περὶ ναρκωτικῶν καὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

α' Ἄρθρον 2. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα ἐκατομμυρίων μεταλλικῶν δραχμῶν τιμωρεῖται:

α) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου παρασκευάζει, εἶδῃ τοῦ μονοπωλίου ναρκωτικῶν ἢ οἰανδήποτε ναρκωτικὴν οὐσίαν ἢ κατέχει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀναγκαίας πρώτας ὕλας, ὄργανα ἢ ἄλλα σκεύη.

β) Ὅστις καλλιεργεῖ ἰνδικὴν κάνναβιν.

γ) Ὅστις, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, καλλιεργεῖ ὑποφόρον μήκωνα.

δ) Ὅστις ἀνακριβῶς δηλοῖ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ ἀποκρύπτει τὴν παρ' αὐτοῦ παραχθεῖσαν ποσότητά ὀπιοῦ.

ε) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου εἰσάγει, ἐξάγει, ἢ ἐνεργεῖ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον ναρκωτικῶν οὐσιῶν.

στ) Ὅστις κατέχει ναρκωτικὰς οὐσίας ἐντὸς πλοίου χωρητικότητος κατωτέρως τῶν 100 τόννων, προσωρισμένον ἢ παρὰ πλεόντος τὴν ἀκτὴν ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.

ζ) Ὅστις ἐν γνώσει τοῦ περιεχομένου παραλαμβάνει ταχυδρομικὰ δέματα, δειγματοῦ ἄνευ ἀδείας ἢ ἐπιστολὰς περιεχοῦσας οἰανδήποτε ναρκωτικὴν οὐσίαν ἢ ἔδωκεν ἐντολὴν διὰ τὴν τοιαύτην ταχυδρομικὴν ἀποστολὴν.

η) Ὅστις ἀποθηκεύει, μεταφέρει, πωλεῖ, ἀγοράζει, μεσολαβεῖ εἰς πώλησιν διαθίγει εἰς τὸ ἐμπόριον καθ' οἷον οἰανδήποτε τρόπον καὶ ὅπωςδήποτε κατέχει ναρκωτικὰς οὐσίας.

θ) Ὅστις διευκολύνει τὴν εἰσαγωγὴν ναρκωτικῶν εἰς στρατώνας, ἀστυνομικὰ κρατητήρια, σωφρονιστικὰ καταστήματα πάσης κατηγορίας, καταστήματα ἀνηλίκων, νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ἢ τόπους ὁμαδικῆς ἐργασίας.

2. Εἰς περιπτώσεις μικρᾶς ἐμπορίας, διενεργουμένης μετὰ τοξικομανῶν καὶ εἰς ἀσημάντους ποσότητας, ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

α' Ἄρθρον 3. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἐνδὸς ἐκατομμυρίου μεταλλικῶν δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ διευθύνοντες καταστήματα ἢ παρέχοντες κατὰ σύστημα τόπον πρὸς χρῆσιν ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἐν γνώσει τούτου».

Ἄρθρον 15.

1. Τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐν τοῖς εἰδικοῖς νόμοις προβλεπόμενα ὅρια ποινῶν εἰς χρῆμα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ παρὰ τῶν τακτῶν τοιούτων, καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 57 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Π.Κ. ὁριζόμενα.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις, προβλεπόμεναι ποινὰς εἰς χρῆμα τῶν ἰσχυῶν τὸ μέτρον ὀρίζεται δι' ἀναφοράς εἰς ὀρισμένην τινὰ ἔξιν καὶ οὐχὶ δι' ἀριθμητικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ποσῶν τῶν ποινῶν καταργοῦνται, ἐφαρμοζομένων ἀντ' αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Π.Κ.

3. Δὲν θίγονται αἱ εἰς τοὺς διατηρουμένους ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 471 Π.Κ. εἰδικοὺς νόμους ἀπειλούμεναι ποινὰς εἰς χρῆμα α') ΓΩΛΣΤ τοῦ 1946 «περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας», β') Ν.Δ. 136)1946 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος», γ') 4173)1929 «περὶ θαπτικοῦ κώδικος» καὶ προσέτι αἱ ποινὰς εἰς χρῆμα αἱ ἀπειλούμεναι ὑπὸ τοῦ Ν. 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 730) 1945 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματός».

Ἄρθρον 16.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

α' 2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

3. Οἱ Εἰρηγοδικοὶ καὶ Πταισματοδικοὶ καὶ οἱ ἐκ τῶν Γραμματέων Εἰρηγοδικείων καὶ Πταισματοδικείων κεκτημένοι πτυχίον νομικῆς, δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετοῦν εἰς Εἰρηγοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἐξ ἧς κατάγονται αὐτοὶ ἢ αἱ σύζυγοί των.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Εἰρηγοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' 3. Τὰ καθήκοντα ἐκάστου τῶν εἰς τὰ ἐφετεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ὑπηρετούντων Προέδρων Ἐφετῶν, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποσπάσεως Ἀρεοπαγίτου ὡς προϊσταμένου, καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ τοῦ Προέδρου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος I τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' I. Ὅσακις καθίσταται ἀδύνατος ἢ συγκρότησις Δικαστηρίου ἐφετῶν, δύναται νὰ διατάσσεται παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου ἢ μετὰβασίς εἰς ἔδραν τοῦ Ἐφετείου τούτου ἐνδὸς ἢ πλειόνων ἐφετῶν, ἐξ ἄλλων ἐφετειῶν τοῦ Κράτους, ἢ Προέδρων Πρωτοδικῶν, ἢ Πρωτοδικῶν ἐχόντων πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐφετείου, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὀρίμων ὑποθέσεων ὀρισμένης δικασίμου ἢ πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 19.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου I τοῦ Ν. 1810)1957 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' 4. Ὁ εἰσαγγελεὺς κωλυόμενος ἢ ἀπὸν ἀναπληροῦται ὑπὸ τινος τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν ἀρεοπαγιτῶν.

Ἐὰν τὸ κώλυμα διήρκεσεν ἢ μέλλει νὰ διρκέσῃ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν, τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως δύνανται νὰ ἀντεδῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τινὰ τῶν Ἀντιπροέδρων, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἢ τῶν Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Ἄρθρον 20.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

2. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσίευσής εις την Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Εν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙ-
ΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περί καταργήσεως διατάξεων Ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, άπεφα-
σίσαμεν και διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τά άρθρα 222 έως και 228 του Ὁργανισμοῦ Δικαστη-
ρίων, ως τό άρθρον 222 έτροποποιήθη διά του άρθρου 12 του
Ν. 1454)1918, και τό άρθρον 7 του Κωδικοποιημένου Νόμου
3713)1928 «περί Συμβουλίου Ἐπικρατείας», καταργούνται.

2. Είς άς περιπτώσεις συμπράττουσιν ως μέλη Δικαστηρίων,
Ἐπιτροπών και Συμβουλίων τά μέλη του Ἀρείου Πάγου
μετά τοιούτων του Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προεδρεύει τό
έκ τούτων προηγούμενον κατά την εις δικαστικήν ύπηρεσίαν,
γενικώς, του διορισμοῦ, άρχαιότητα, έπιφυλασσομένων τών
διατάξεων του Συντάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐάν μέλη του Ἀρείου Πάγου και Συμβουλίου Ἐπικρατείας
μετέχουσι Διοικητικῶν Συμβουλίων και Ἐπιτροπών, προεδρεύ-
ουσιν οὔτοι τούτων, έφ' όσον κατ' ειδικήν διάταξιν νόμου δέν
άντιθέται ή προεδρία εις τόν Ὑπουργόν.

Ἐάν δέ μετέχουσι λοιποὶ δικαστικοὶ και εισαγγελικοὶ λει-
τουργοὶ προεδρεύουσιν οὔτοι έφ' όσον κατ' ειδικήν διάταξιν
νόμου δέν άντιθέται ή προεδρία εις Γενικόν Γραμματέα,
Νομάρχη ή Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 3.

1. Πάσα διάταξις άντικειμένη εις τάς διατάξεις του πα-
ρόντος καταργείται.

2. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσίευσής
εις την Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Εν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΙΩΑΝ.
ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑ-
ΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 232

Περί ρυθμίσεως άντικειμένων άρμοδιότητος του Ταμείου
Ασφαλίσεως Βουλευτιών και τιτων άλλων θεμάτων
συνταξιοδοτήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, άπεφασί-
σαμεν και διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Από 1ης Ὀκτωβρίου 1967, επί του συνολικοῦ ποσοῦ
έκάστης καταβαλλομένης υπό του Ταμείου Ασφαλίσεως Βου-
λευτιών μηνιαίας συντάξεως, πάσης κατηγορίας, επιβάλλονται
αί κάτωθι μειώσεις, τηρουμένων κατὰ τά λοιπά τών συναφών
διατάξεων του ύπ' άριθ. 852)1961 Κωδικοπ. Β. Διατάγμα-
τος, ως άυται τροποποιούνται και συμπληροῦνται διά του πα-
ρόντος νόμου:

α) Ἐπὶ του μέχρι 2.000 δραχμῶν ποσοῦ έκάστης συντά-
ξεως, μειώσεις έκ 15 ο)ο.

β) Ἐπὶ του από 2.001 έως 3.000 δραχμῶν ποσοῦ αὐτῆς,
μειώσεις έκ 20 ο)ο.

γ) Ἐπὶ του από 3.001 έως 4.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
έκ 25 ο)ο.

δ) Ἐπὶ του από 4.001 έως 6.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
έκ 30 ο)ο.

ε) Ἐπὶ του από 6.001 έως 8.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
έκ 35 ο)ο.

στ) Ἐπὶ του από 8.001 έως 10.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώ-
σεις έκ 40 ο)ο.

ζ) Ἐπὶ του από 10.001 έως 12.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώ-
σεις έκ 45 ο)ο και

η) Ἐπὶ του από 12.001 δραχμῶν και άνω ποσοῦ έκάστης
συντάξεως μειώσεις έκ 50 ο)ο.

2. Τά ως άνω ποσοστά μειώσεως τών συντάξεων δύνανται
ν' αύξομειώνωνται διά Β. Διαταγμάτων, έκδιδομένων τῇ προτάσει
του Προέδρου τής Κυβερνήσεως και του Ὑπουργοῦ τών Οίκο-
νομικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐάν τό έκ πάσης πηγῆς καθαρὸν εισόδημα του δικαιού-
χου (έξαιρέσει, άπαξ μόνον, του έκ ιδιοκατοικήσεως τεκμαρ-
τοῦ), εἶναι ήσσον τών 60.000 δραχμῶν έτησίως, δέν ισχύουσιν
αὶ έν τῷ προηγούμενῳ άρθρῳ μειώσεις επί τών μή υπερβαί-
νουσών τάς 3.000 δραχμάς μηνιαίως συντάξεων.

2. Ἐάν ό δικαιούχος, πλην τῆς έκ του Τ.Α.Β., κατὰ τόν
παρόντα νόμον, λαμβανομένης συντάξεως, κέκτηται έκ οἰσθή-
ποτε έτέρας πηγῆς, καθαρὸν έτήσιον εισόδημα, μείζον τών
120.000 δραχμῶν, ή κατὰ τό προηγούμενον άρθρον όφειλομέ-
νη έτησίως σύνταξις μειοῦται κατὰ τό πέραν, του ως άνω, πο-
σόν τοιούτου προσθέτου εισοδήματος.

3. Ὅσάκις, προϋπόθεσις διά την παροχήν συντάξεως, συμ-
φώνως ταῖς διατάξεσι του ύπ' άριθ. 852)1961 Β. Δ)τος, ως
αὐται τροποποιούνται και συμπληροῦνται διά του παρόντος,
όρίζεται και ή άπορία του δικαιούχου, ως άπορος λογίζεται ό
μή έχων έκ πάσης έτέρας πηγῆς καθαρὸν έτήσιον εισόδημα
μείζον τών 36.000 δραχμῶν.

4. Πρὸς καθορισμόν του κατὰ τάς προηγούμενας παραγρά-
φους του παρόντος άρθρου εισοδήματος, συνυπολογίζεται έν
πάση περιπτώσει και τό καθαρὸν τοιούτον τῆς συζύγου, ως και
τῶν υπό την πατρικήν του δικαιούχου έξουσίαν ή την νόμιμον
έπιτροπήαν τελούτων ιδίων άνηλικῶν άγαμίων τέκνων. Ἐν
περιπτώσει δέ κατανομῆς τῆς συντάξεως μεταξὺ πλειόνων
δικαιούχων, τό ως άνω εισόδημα λαμβάνεται ύπ' όψιν δι' έκεί-
νον μόνον, όστις κέκτηται αὐτό.

5. Οὶ έμπόκτιοντες εις τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου,
ύποχρεοῦνται, όπως, έντός του μηνός Δεκεμβρίου έκάστου
υποβάλλωσι δήλωσιν περί τῶν έν αὐταῖς εισοδημάτων όν

τὸ ἀλλήλως δύναται νὰ ἐλέγχῃται βάσει ἀντιγράφου τοῦ οἰκείου φύλλου φορολογικοῦ ἐλέγχου. ὅπερ ἡ ἀρμόδια Ἐφορὰ ὑποχρεοῦται ὅπως παρέχῃ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Τ.Α.Β. ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς ἐμπροθέτως τῆς τοιαύτης δηλώσεως, οἱ μὲν ἐν τῇ διατάξει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐμπιπτοντες δικαιούχοι στεροῦνται τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνταχθέντος. οἱ δὲ λοιποὶ διώκονται καὶ τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 386 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλόντων ψευδῆ ἢ ἀνακριδῆ δηλώσιν περὶ τῶν ἐν λόγῳ εἰσοδημάτων.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ πρὸς (παραλ.) τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως προθεσμία ὁρίζεται μηνιαία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

6. Ὡς καὶ πρὸς εἰσοδήμ., διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, νοεῖται τὸ μετὰ τὴν ἀφίρσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναλογούντων φόρων ἀπομένον.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 6 περιπτώσεων παροχῆς συντάξεως εἰς μέλη τῆς οἰκογενείας ἀποδιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 στοιχ. Β' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Β. Δ)τος, συμπληρούμεναι, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«4. Εἰς τὸν ἀνάπηρον καὶ ἄπορον πατέρα ἀγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ τέκνων θανόντος συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος οὗτος εἶχεν χρόνον ἀσφαλίσεως 6 ἐτῶν».

«6. Εἰς τὰς ὀρφανὰς πατρὸς καὶ μητρὸς ἀγάμους καὶ ἀπορους ἀδελφὰς θανόντος συνταξιούχου, ἢ ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος οὗτος εἶχε χρόνον ἀσφαλίσεως 6 ἐτῶν».

2. Ἐν τῷ αὐτῷ στοιχείῳ Β' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ)τος προστίθεται 7η περίπτωσις παροχῆς συντάξεως ὡς ἀκολούθως:

«7. Εἰς τὴν ἄπορον χήραν καὶ τὰ ἄγαμα ἄπορα θήλεα τέκνα ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τῶν κομμουνιστοσυμμεριστῶν κατὰ τὴν ἀπὸ 1940—1950 περίοδον, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶχε συμπληρώσει τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν βουλευτοῦ».

Ἄρθρον 4.

1. Δὲν δικαιοῦνται τῆς περὶ τῆς ὁ παρὼν νόμος συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν οἱ ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι, οἵτινες ἐξελέγησαν ὡς Βουλευταὶ ἢ περιελήφθησαν ὡς ὑποψήφιοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς τῶν διαλυθέντων βάσει τοῦ Α. Ν. 509)1947 πολιτικῶν κομμάτων, (Κ.Κ.Ε., Ε.Δ.Α., Ε.Α.Κ. κλπ.) ἢ κατεδικάσθησαν διὰ παράβασιν τοῦ αὐτοῦ νόμου ἢ ἐξετοπίσθησαν ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ ἐστερήθησαν τῆς ἰθαγενείας τῶν, λόγῳ ἀντεθνικῆς δράσεως ἢ ἀναξιοπρεπεῶς συμπεριφορᾶς, ὡς καὶ οἱ δικαιოდόχοι πάντων τούτων.

Ἡ μετ' ἄρσεως συνεπειὴν παροχῇ χάριτος ἢ ἡ ἐπέρχουμένη ἀποκατάστασις ἢ ἡ λήξις τοῦ χρόνου ἐκποτίσεως δὲν ἐπιφέρεισιν ἀνάγκησιν τοῦ δικαιώματός.

2. Ἡ διαπίστωσις τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἐνεργεῖται ἐπιμελῆς καὶ εὐθύνη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς, ἡ περὶ τῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 817)1963 Β. Διάταγμα ὑγειονομικῆς περιθάλψεως παρέχεται, ὡς οὗς ὅρους, προϋποθέσεις ἐκτασιν καὶ δικαιοσύνην ἰσχύει αὐτὴ προκειμένου περὶ συνταξιούχων ἀνωτάτων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Διὰ τὰς δαπάνας παροχῆς τῆς κατὰ τὰ ἄνω Ὑγειονομικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, πλὴν τῆς ἰσχυούσης ἐπὶ τῶν συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ποσοστιαίας συμμετοχῆς τοῦ δικαιούχου εἰς τὴν ἐκάστοτε δαπάνην, ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ καὶ κράτησις ἐκ 30)ο.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας δύναται νὰ ρυθμίζηται ἐκάστοτε πᾶσα ἐτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων διατάξεων.

4. Πᾶσα διάταξις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 817)1963 Β. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 327)1965 δ. μοίου, ἀναγομένη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμιζόμενα θέματα, καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ δύναμις τοῦ Ν.Α. 581)1941, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἰσχύος μηνιαία ἀποζημιώσεως τῶν διατελεσάντων Προέδρων καὶ Ἀντιπροέδρων Κυβερνήσεων, ὁρίζεται ἰσὺς πρὸς τὰ δύο τρίτα (2)3) τοῦ συνόλου τῶν ἐκάστοτε μηνιαίων ἀπολαύων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Πρωθυπουργοῦ.

2. Ἀλλοθὺς ἐννοία τῆς διατάξεως τῆς 2ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Α.Ν. 1854)1951 εἶναι, ὅτι ἐπὶ τῆς περὶ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παροχῆς ἐφαρμόζονται ἀναιλόγως καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 7.

1. Τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν καμμένων διατάξεων, ἀπασαὶ αἱ δύναμις ἐιδικῶν νόμων καταβαλλόμεναι προσωπικαί, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1 ἐδαφίου γ' τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 Ν. Δ)τος «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν», πολιτικαὶ συντάξεις, ὑπόκεινται, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967, καὶ ἐφεξῆς, εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος, καὶ κατὰ τὴν αὐτῇ κλιμάκωσιν, ποσοστιαίας μειώσεις.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1. τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσωπικῶν συντάξεων.

3. Ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ βάσει τῶν νόμων 4100)1929 καὶ 2350)1953 καταβαλλομένη σύνταξις.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν συνταξιοδοτήσεως, δύναμις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Β. Δ)τος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ παροχῆς τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 αὐτοῦ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, ἐγγράφονται εἰς τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν καὶ τὸν ἐιδικὸν τοιοῦτον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις, αὐξανόμενης ἀναλόγως τῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν, κατ' ἄρθρον 21 παράγραφος 7 τοῦ Β. Διατάγματος 852)1961, προέλεπομένης ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ρυθμίζηται ἐκάστοτε πᾶσα τυχούσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 101)1967 Α.Ν. καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῆς μὲν παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 αὐτοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1967, τῆς δὲ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 5)1967, καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 101)1967, μὴ ἀναζητουμένης ὁμως τυχὸν ἐν τῷ μετὰ κατὰβληθείσης, τοῖς ἐμπιπτοῦσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος, συντάξεως.

Ἄρθρον 12.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 155)12.9.1963 Πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 149)23.9.1963 φύλλον Α' τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπερὶ χορηγήσεως εἰς τὴν Μαρίν Χήραν Βασιλείου Παπαθανασίου καὶ τὸ ἀνήλικον τέκνον αὐτῆς Πα-

ναγιώτην, μηνιαίας συντάξεως ἀπὸ 1.9.1963 ἐκ ὀρχημῶν ἑξ̄ χιλιάδων (6.000)».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(5)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 233

Περὶ τροποποιήσεως Ὁργανικῶν θέσεων Β. Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ Α.Ν. 28)1967 συσταθεῖσαι πέντε (5) ὀργανικαὶ θέσεις Γραμματέων Πρεσβείας Β' ἢ Α' τάξεως παρὰ τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις ἐν Ἀμβούργῳ, Ἀννοβέρῳ, Κολωνίᾳ, Μονάχῳ καὶ Στούτγάρδῳ καταργοῦνται καὶ ἀντ' αὐτῶν συνιστῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἰσάριθμοι ὀργανικαὶ θέσεις Γραμματέων Πρεσβείας Γ' τάξεως ἢ Ὑποπροξένων παρὰ ταῖς αὐταῖς ὡς ἄνω Ἀρχαῖς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχέται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(6)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 234

Περὶ ἐδμηρείας τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Α. 603)1948 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου Εἰσφορῶν τῶν Πληρωμάτων καὶ τῶν Πλοιοκτητῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Α. 603)1948 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου εἰσφορῶν τῶν Πληρωμάτων καὶ τῶν Πλοιοκτητῶν» εἶναι ὅτι ἐκ τοῦ «Κεφαλαίου Ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως» ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ διὰ τὴν κτήσιν ἀκινήτων πρὸς ἀνέγερσιν, ἢ λειτουργίαν Δημοσίων Σχολῶν Προπαιδεύσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτικῆς μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχέται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(7)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 185 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ παραχρᾶτων φορολογικῶν διατάξεων» τὸν δημοσιευθέντα ἐσφαλμένως ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 203 τῆς 18 Νοεμβρίου 1967 Φ.Ε.Κ. τεύχος Α', ἐπιφέρεται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις:

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 11 Μεταβατικαὶ Διατάξεις ἀντικαθίσταται ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου: «Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ», εἰς τὸ ὅρθρον: «Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ».

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)